

РЕШЕНИЕ

№ 4129

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 28.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10918** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. Н. Б., И. Б. П., Г. А. В., Р. В. В., М. И. Б., М. Б. Б., И. Б. Б., Е. И. В., П. Д. П., Б. К. М., Т. Т. М., В. И. Б. и С. Н. Б., чрез пълномощниците адв.М., адв. П., адв. П. и адв. А. срещу Заповед № РВР-20-РА50-19/16.10.2020г., издадена от кмета на район „В.“ – Столична община, с която на основание чл.100, пр.1-во, вр. чл.102, чл.103, ал.2 и ал.4 от АПК, вр.чл.99, т.2 от АПК е възобновено административното производство, приключило с издаване на Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. и същата е отменена.

В съдебно заседание жалб. Б. Н. Б., В. И. Б. и С. Н. Б., не се явяват, представляват се от адв. П., с пълномощно по делото.

Жалб. И. Б. П., Г. А. В. и Р. В. В., не се явяват, представляват се от адв. М..

В открито съдебно заседание жалб. М. И. Б., М. Б. Б. и И. Б. Б. – редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Жалб. П. Д. П., Б. К. М., Е. И. В. и Т. Т. М. – редовно призовани, не се явяват, представляват се от адв. А..

В жалбите на И. П., Г. В. и Р. В. и депозираното от адв. М. писмено становища по същество на делото, се развиват доводи за нищожност, незаконосъобразност и неправилност на обжалвания административен акт. Сочи се, че искането за възобновяване на административното производство не произхожда от кръга лица, посочени в чл.100 от АПК, както и, че в оспорената заповед не са посочени

конкретните основания за това. Навеждат се доводи, че процесуалния закон не съдържа в себе си разпоредба на чл.99, ал.2, така както е посочено в искането на представителя на Столична община /СО/, но от вписаното в него може да се достигне до извода, че е отправено поради издаване на Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. при съществени нарушения на закона, което се субсумира като основание по чл.99, т.1 от АПК и по който ред процесуално легитимирани да искат възобновяване на производството са лицата, лимитативно посочени в чл.100, пр.1-во от АПК, в които СО не попада. Сочи се, че ако бъде възприето, че основанието за издаване на оспорената заповед е чл.99, т.2 от АПК, не са налице нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаване на акта, които не са могли да бъдат известни на страната по него. Такива не били посочени в обжалваната заповед, доколкото обстоятелствата относно отчуждителната процедура и права върху имот пл. № 1418, кадастрален лист 136 по плана на[жк]са установени по безспорен начин в хода на водените в тази връзка съдебни производства. Навеждат се доводи, че в заповедта не е посочено основанието, въз основа на което се възобновява производството - чл.100, пр.1-во, вр.чл.99, т.1 от АПК или по чл.100, пр.2-ро, вр. чл.99, т.2 от АПК, което от своя страна представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че ако основанието за възобновяване на производството е чл.100, пр.1-во, вр.чл.99, т.1 от АПК срока за това, предвиден в чл.102, ал.1 от АПК е изтекъл. Излагат се доводи, че отменената с оспорения акт заповед е издадена в изпълнение на влязло в сила решение № 2188/30.06.2010г., по адм.дело № 2714/2009г., по описа на Административен съд –София град /АССГ/, в хода на което чрез назначената и приета съдебно-техническа експертиза, са установени границите и площта на имот с пл. № 1418, кв. 23, поради което посоченото в искането на Столична община, че същият не е индивидуализиран е несъстоятелно, тъй като въз основа на съдебния акт, имота е нанесен в кадастралния план. Сочи се, че Заповед № РВР19-РА50-37/18.10.2019г. на гл. архитект на СО, район „В.“, с която е отменена Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. е била предмет на съдебен контрол, приключило с решение № 3606/06.07.2020г., с което е установено, че имот – парцел VII, кв.23, представляващ дворно място с площ около 1760 кв.м. с къща и други стопански постройки, описан в договор за делба от 1954г. е идентичен с пр.75, кв.23, м. „Ст.Д.“, одобрен със заповед № РД-50-09-293/1985г., част от който е идентичен с имот проектен №1418, к.л. № 136, както и, че в проведените съдебни производства не били установени вещни права на Столична община върху имота и не са представени документи за собственост. Сочи се, че процесния недвижим имот е собственост на наследниците на Т. М. П., съгласно нотариален акт том IV, рег . № 30263, дело 979 от 2011г. на нотариус Р. Д.. Посочва се като неоснователно твърдението в обжалваната заповед, че по преписката не е установено искане и проект за попълване на кадастралния план, тъй като към искане/заявление № АГ-9400-1470/23.09.2008г., изходящо от С. М., Е. И. и П. П. на административния орган са представени актуална скица на имота, скица-проект – 3 бр. в оригинал, с приложение на цифровия модел на магнитен носител. Сочи се, че неправилно в обжалваната заповед е посочено, че проектните книжа са оттеглени, тъй като липсвало подобно волеизявление, а записаното, че на П. П. са предоставени три папки не удостоверявало тяхното съдържание и датата на предаването им. Освен това в отказ, обективиран в писмо с изх. № АГ-9400-129/24.03.2009г., отменен с решение по адм.дело № 2714/2009г., по описа на АССГ не е било посочено липсата на

графичния материал, относно местоположението и площта на имота, поради което следва да се приеме, че по време на произнасянето от административния орган по преписката са били налични всички необходими за това документи. Посочва се, че всички данни за определяне местоположението и площта на имота са били събрани в съдебното производство, вкл. и чрез приложения към експертната графичен материал, който не съдържа идентификация на други имоти по други планове, неотнормирани към документа за собственост, с който се легитимирани наследниците на Т. П.. Соча се, че П. А., чието искане е било препратено от гл.архитект на район „В.“ до ответника, с оглед служебното си положение, следва да е запозната с основанията и обстоятелствата около нанасяне на имота в кадастъра, тъй като е участвала в съдебните производства по този повод, в качеството ѝ на представляващ административния орган, поради което нейните действия следва да се възприемат като такива по изявление на органа, което от своя страна рефлектира върху основанията и срока за отмяна на Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. Соча се, че не са установени нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаване на акта, които при решаване на въпроса от административния орган не са били известни на страната по административното производство. Посочва се, че дори такива нови доказателства/обстоятелства да са налице, срока по чл.102, ал.1 от АПК е изтекъл. Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. била известна на Столична община, видно от посоченото в решение от 19.02.2014г., постановено по гр.дело № 8394/2012г., по описа на СГС и е била представена в производството по адм.дело № 13067/2019г., по описа на АССГ, в които производства е участвал процесуалния представител на СО, от когото произхожда жалба с рег. № РВР19-ДИ-206/11.09.2019г., с искане за прогласяване на нейната нищожност. Посочва се, че Заповед № РД-09-28/02.02.2001г. е издадена при наличие на изискуемите се документи, в изпълнение на решение №2188/30.06.2010г. на АССГ, което кореспондира с отразеното в писмо изх. № ДСК 08-00-2287/03.12.2008г. от СО, дирекция „Софийски кадастър“ до район „В.“; протокол № ЕС-К-121/13.11.2008г. на ОЕСУТ; протокол № ЕС-К-18/22.01.2009г. на ОЕСУТ. В последния било отразено, че преписката за нанасяне на имота в кадастъра е комплектована с необходимата документация, което обстоятелство било удостоверено от писмо изх.№ към АГ-9400-1470/07.09.2004г. на кмета на район „В.“ до директора на дирекция „Софийски кадастър“, относно попълване /допълване/ на кадастрален план имот ПИ 1418, кад. л. 136, [населено място], м.“Н.-В.“, съгласно изискванията на т. IV от Заповед № РД-09-09-18/07.09.2004г. на кмета на СО и са отстранени забележките, като са приложени документи за собственост и актуална скица и приложения – 1бр. преписка и 1бр. магнитен носител. На следващо място се сочи, че искането по които са били подадени 3бр. папки, за които административния орган е приел, че са оттеглени не идентично с това, по което е издадена Заповед № Д-09-28/02.02.2011г., доколкото тя е издадена по молби с вх. №АГ-9400-1470/06.11.2008г., АГ-9400-129/06.02.2009г., а представеното копие от искането носело същия рег.номер, но е от по-ранна дата. Соча се, че текста „получих 3бр. папки“ не е бил наличен в копията от преписката, с която жалбоподателите били запознати. Въпреки, че не ставало ясно съдържанието на тези папки и дори да са били оттеглени, това се е случило едва след нанасяне на имота в кадастъра. Счита, че оспорения административен акт е издаден от некомпетентен орган, но е съобразен с постановеното съдебно решение, при липса на нарушение на изискванията за

законосъобразност по смисъла на чл.99, т.1 от АПК. Прави се искане оспорената заповед да бъде обявена за нищожна, алтернативно отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноски, за което се представя списък.

В жалбата, изходяща от М. Б., М. Б. и И. Б., чрез адв. П. се навеждат горепосочените доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Акцентира се, че същият е издаден от некомпетентен орган, а производството по възобновяване е инициатирано от лице, което не е от кръга на тези, визирани в чл.100 от АПК, както и, че не е посочено конкретното основание за това. Излагат се доводи, че според искането на процесуалния представител на СО – П. Г. следва да бъде сторено поради това, че заповедта е издадена при съществени нарушения на закона, съответно да бъде квалифицирано като основание по чл.99, т.1 от АПК, макар в оспорения акт да е посочена ал.2 на чл.99 от АПК. Сочи се, че в случая не са налице основанията за възобновяване на производството по реда на чл.100, пр.1-во от АПК по инициатива на органа постановил акта, поради изтичане на преклузивния срок по чл.102, ал.1 от АПК, а освен това СО е била конституирана като страна в производството по издаване на отменения административен акт, видно от посоченото в искането и мотивите на оспорения акт. В жалбата се посочва, че не са налице основанията по чл.99, т.2 от АПК, тъй като не са налице нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаване на акта, които при решаване на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Посоченото от СО в искането относно това, че процесния имот не е индивидуализиран графично и не са съблюдавани правата им, не представлявали нови обстоятелства или доказателства по смисъла на чл.99, т.2 от АПК, такива не били посочени в оспорената заповед. Сочи се, че СО не е легитимирана да иска възобновяване на производството, тъй като не притежава права върху имота, доказателства в тази насока липсвали в преписката, предоставена за запознаване на жалбоподателите. Сочи се, че към искане за попълване на кадастралния план № АГ-9400-1470/23.09.2008г. С. М., Е. И. и П. П. са приложили документи за собственост, удостоверение за наследници и актуална скица на имот, скица-проект - 3бр. оригинали с приложение на цифровия модел на магнитен носител. Посочва се, че не е налице оттегляне на въпросното искане или оттегляне на книгата по него, а единствено вписване, че на П. П. са предадени 3бр. папки, без да е установено тяхното съдържание и дата на предаването им. На последно място се сочи, че на заинтересованите страни не е осигурено правото да се запознаят в цялост с преписката. Прави се искане оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноски, съгласно представен списък.

Процесуалния представител на жалб. Е. В., П. П., Б. М. и Т. М. моли съда да отмени оспорената заповед, като неправилна и незаконосъобразна, както и да обяви нищожността на Заповед № РВР19-РА50-37/18.10.2019г. на гл.архитект на СО, р-н „В.“, на основание чл.177, ал.2 от АПК. В жалбата и депозирано писмено становище са наведени аргументи, идентични с посочените в жалбите на адв. М. и П., като се акцентира на лицата, имащи процесуална легитимация да искат възобновяване на административното производство по реда на чл.100, пр.1-во, вр.чл.99, т.1 от АПК. Моли в случай че бъде прието, че основанийето за издаване на оспорената заповед е чл.99, т.2 от АПК, вместо посочената в нея ал.2 на чл.99 от АПК, съдът да установи, че не са налице нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаване на акта, които при решаване на въпроса от административния

орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство, тъй като такива не се твърдят и сочат в искането на юрк. П. Г.. Последното било мотивирано с това, че отменената заповед е издадена при съществени нарушения на закона, а именно без да бъде индивидуализиран графично имота, предмет на кадастралния план, както и без да са съблюдавани правата на СО в производството, което не сочи на основание по чл.99, т.2 от АПК. Настоява се, че в оспорения акт не е посочено на какво основание е възобновено административното производство, поради предвидените в чл.100 от АПК различни процесуални предпоставки за това. Посочва се, че ако това е по редът на чл.99, т.1 от АПК, срока за възобновяване на производството е изтекъл, а ако се приеме, че е по реда на чл.99, т.2 от АПК, в заповедта не били посочени новите доказателства и обстоятелства, а се излагали съображения относно отчуждителните процедури и права върху имот пл.№ 1418, кад. лист 136 по плана на м.“В.“, които са установени в съдебни производства, по които СО е била страна. Сочи се, че отменената заповед е издадена в изпълнение на влязло в сила решение № 2188/30.06.2010г., постановено по адм. дело № 2714/2009г., по описа на АССГ, в хода на което чрез изслушване на съдебно-техническа експертиза са установени границите и местоположението на имот пл. № 1418. Посочва се, че към искане рег. № АГ-9400-1470/23.09.2008г. освен документ за собственост е представена актуална скица на имота, скица-проект- 3бр. оригинали с приложение на цифровия модел на магнитен носител. Оспорва твърдението, че СО притежава вещни права върху имота. Навеждат се идентични доводи с тези на адв. М. и П., относно предоставянето на П. П. на 3 бр. папки. Сочи се, че на заинтересованите страни не са били представени за запознаване всички документи, намиращи се в преписката по издаване на оспорената заповед. Оспорва се съдържанието на констативен протокол от 08.10.2020г., тъй като същият не носел подпис на жалб. П., както и представените 2бр. актове за общинска собственост, които били съставени в противоречие с постановените съдебни решения, признаващи собствеността на жалбоподателите върху недвижимия имот. Сочи се, че Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. е издадена въз основа на искане с вх. № АГ-9400-1470/06.11.2008г., а не върху искането, за което ответника е приел, че е оттеглено. Моли съдът да прогласи нищожността на заповед № РВР19-РА50-37/18.10.2019г., на основание чл.177, ал.2 от АПК, тъй като противоречи на влязлото в сила решение по адм.дело № 2714/2009г., по описа на АССГ, а заповед № РВР20-РА50-19/16.10.2020г. бъде отменена, като незаконосъобразна. Прави искане за присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Защитата на жалб. Б. Б., В. Б. и С. Б. в жалбата и постъпило писмено становище моли оспорената заповед да бъде обявена за нищожна, алтернативно да бъде отменена като незаконосъобразна. Адв. П. сочи, че в хода на делото не е установено основанието за възобновяване на административното производство. Заповед № РВР20-РА50-19/16.10.2020г. била издадена от некомпетентен орган, при игнориране на влязло в сила съдебно решение № 2188/30.06.2010г., по адм. дело № 2714/2009г. на АССГ, поради което моли същата да бъде прогласена за нищожна. Предвид вписаното в пълномощното на процесуалния представител на СО, адв. П. навежда доводи, че неговите

действия следва да се приемат като изявление от органа, издал заповедта – кмета на район „В.“ – СО. В тази връзка сочи, че административния орган може да отмени своя заповед, съгласно чл.102, ал.1, вр.чл.100, пр.1-во от АПК в 3-месечен срок от влизане в сила на акта, който в настоящия случай е изтекъл. Посочва се, че не са налице предпоставките за надлежно сезиране на административния орган по чл.101 от АПК, тъй като СО е била конституирана като страна и е участвала в производството по отменената заповед, каквито твърдения има както в искането, така и обжалвания административен акт. Навеждат се доводи, че не са налице предпоставките по чл.99, т.2 от АПК, тъй като не са установени нови доказателства и обстоятелства от съществено значение за издаване на акта, които при решаване на въпроса от административния орган не могли да бъдат известни на страната в административното производство и такива не са посочени. Подобни обстоятелства не се съдържали и в искането, изходящо от юрк. Г., в което е посочено, че отменената заповед е издадена при съществени нарушения на закона, а именно без да е индивидуализиран графично имотът, предмет на кадастралния план, както и без да са съблюдавани правата на СО в производството, което изявление не представлявало нови обстоятелства или доказателства по смисъла на чл.99, т.2 от АПК, но дори и такива да са налице, срока по чл.102, ал.2 от АПК е изтекъл. Посочва се, че отменената заповед е била известна на СО, конституирана като страна по гр.дело № 8394/2012г., по описа на СГС и адм. дело № 13067/2019г. на АССГ. Навеждат се доводи, че административния орган не е посочил конкретното основание за възобновяване на производството по чл.100 от АПК, уреждащ различни предпоставки, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Настоява се, че по делото не е налице оттегляне на заявлението или оттегляне на книжа, а вписването, че на жалб. П. са предадени 3 бр. папки е направено върху искане с вх. № АГ-9400-1470/23.09.2008г., по което не е образувано производство по издаване на отменената заповед, която била постановена при съблюдаване и в изпълнение на съдебно решение № 2188/30.06.2010г. на АССГ. Към горепосоченото искане били представени всички изискуеми се документи, в това число актуална скица на имота, скица-проект – 3бр. оригинали с приложение цифров модел на магнитен носител. Соци се, че в случай административния орган не е разполагал с всички данни, необходими за произнасянето му, е следвало да изследва всички обстоятелства, съгласно чл.35 и чл.36 от АПК, съответно да укаже на страните представянето на такива. Навеждат се доводи, че при провеждане на производството по възобновяване са допуснати

съществени процесуални нарушения, тъй като не е предоставена възможност на заинтересованите страни да участват в него, които макар да са били уведомени, не им е бил предоставен достъп до всички документи, намиращи се в преписката. Прави искане за присъждане на разноски, съгласно представен списък и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на ответника.

Ответника – кмета на район „В.“ – СО, се представлява от адв. Й., който моли жалбите да бъдат отхвърлени, като неоснователни. В представена писмена защита излага съображения за законосъобразност на производството по възобновяване, съгласно изискванията на чл.99 от АПК, протекло по реда на чл.101 от АПК, по инициатива на лице, спрямо административния акт има сила, макар да не е било страна в производството - Столична община. Сочи, че мотивите на представените съдебни решения от жалбоподателите не са обвързващи за страните и не могат да се ползват от тях. Посочва, че в оспорената заповед, като основание за възобновяване на производството не е посочено научаването на СО за Заповед № РД-09-28/02.02.2011г., а писмо с изх. № към РВР20-ДИ-11-12/10/18.08.2020г., с което на основание чл.31, ал.2 от АПК на ответника е препратена жалба с вх. № РВР19-ДИ11-206/11.09.2019г. и решение № 3606 по адм.дело № 13067/2019г. на АССГ, в хода на проверката по които е установено заявление № А-9400-1470/23.09.2008г. на което саморъчно заинтересованото лице П. П. е вписало, че проектните книжа са оттеглени и получени от него. Доколкото по преписката не били открити проектни книжа по заявлението, ответника възобновил производството, поради допуснато процесуално нарушение, тъй като към отменената заповед липсвал графичен проект, с указано точно разположение на новопопълнения имот. Сочи се, че проектните книжа са били оттеглени след обжалване заповедта пред съда, което обстоятелство се явявало ново и тъй като при вписването П. П. не е посочил дата, този факт е станал известен на ответника на 18.08.2020г. Навеждат се доводи, че жалбоподателите и понастоящем не са представили книжа, които да са били или да могат да бъдат използвани като част от отменената заповед. Посочва се, че заинтересованите лица са били уведомени за възобновяване на производството и им е била предоставена възможност да се запознаят с документите по преписката, съгласно чл.34, ал.1 от АПК, съответно да я допълнят с неналичната по нея графична част, което не било сторено. Адв. Й. сочи, че към 2011 г. за район „В.“ не имало одобрена кадастрална карта, както и че липсва документ, удостоверяващ, че преписката е представена в кадастъра, видно от удостоверение изх. №

25-110199/19.04.2021г. на СГГК – С.. Моли съда да отхвърли жалбите, като неоснователни, претендира сторените по делото разности, съгласно представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбите доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, вр. чл. 144 от ХАПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С договор за доброволна делба от 1954г. Т. П. придобил право на собственост върху ПИ – парцел VII, кв.23 в землището на [населено място], който съдържа къща и други стопански постройки, с дворно място от 1760 кв.м.

По кадастралния план на м. В. от 1956г., имотът бил описан с пл. №4, кад.лист 136, за който бил отреден парцел II4, кв.23, по който попадал частично в кв.23 и кв.32. По кадастралния план на м. В. от 1985 г., к. л. № 135, имот пл. № 4, парцел II4, кв.23 бил идентичен с имот пл. № 75, кв.23, им. пл.76 /магазин/ и част от [улица]по плана на м. „бул. Ст. Д.“, одобрен със Заповед № РД-50-09-293/1985 г. По ЗРП на м. „бул. Ст. Д.“, одобрен със същата заповед, имот пл. № 75 попадал в кв. 23. Част от имот пл. № 75, кв. 23, е идентичен с имот проектен № 1418, к. л. № 136, като върху имот пл. № 1418 попада частта от стар имот пл. № 75, върху която е налице магазин с пл. 76, за който е съставен АОС № 759/18.03.1997 г. Н. част от имот пл. № 75, кв. 23 по плана на м. „В.“ от 1985 г., съдържа площ от 527 кв. м. - разлика от площта на бившия имот, представляващ парцел II4, кв. 23, съдържащ площ от 1760 кв. м. /идентичен с им. пл.75, кв.23/ и съвпадала с проектен пл. № 1418. Няма данни за отчуждаване частта от имота, върху която бил построен магазин, вписан в АОС № 859/18.03.1997г.

На 21.10.2011г. бил съставен нотариален акт за собственост върху недвижим имот, по реда на чл. 587, ал.1 от ГПК на основание делба и наследство от Т. М. П., с който Н. Б., Б. Б., И. П., В. В., С. М., Т. М., Е. В. и П. П. са признати за собственици на поземлен имот с пл. № 1418, кв. 23а, кад.лист 136, с графично изчислена площ от 527м., попадащ в УПИ I-За О., ОДЗ, А., поща, църква, училище и озеленяване, по плана на [населено място], м. „бул. Ст. Д.“, който бил нанесен в кадастралната основа на действащия регулационен план за района със Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. на кмета на район “В.“.

На 23.09.2008г. С. М., Е. И. и П. П. подали до р-н “В.“ искане за попълване и/или поправка на кадастралния план с изх. № АГ-9400-1470,

относно ПИ с пл.№ 1418, кад.лист 136, с приложения договор за доброволна делба, удостоверение за наследници на Т. М. П., актуална скица на имота и скица-проект – три броя оригинал с приложение на цифровия модел на магнитен носител. На неустановена дата, неустановено по делото лице вписало в искането“... получих лично...три броя папки...П. Д. П...“.

По повод подадено от тях искане изх. № АГ-9400-129/06.02.2009г. Т. М. и П. П. били уведомени за отказ за извършване на процедура за попълване на имот с проектен пл. 1418, кв.23а, кад.л. 136 м.[жк], тъй като съгласно решение по адм.дело № 725/1997г. по описа на СГС е отхвърлена жалбата на М. С., В.М., Л.В. и П. Д. срещу отказ за отмяна на отчуждаване на недвижим имот, със Заповед № РД-54-949/20.06.1994 на кмета на СГО, тъй като имота е държавен.

С решение № 2188, влязло в законна сила на 26.07.2010г. по адм.дело № 2714/2009г., по описа на АССГ, по жалба на Т. В. М. е отменен отказа за извършване на процедура за попълване на имот пл. № 1418, кад.л. 136, м.“В. – 2“ в кадастъра, обективиран в писмо изх. № АГ9400-129/24.03.2009г. на кмета на р-н „В.“.

Със Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. кмета на р-н “В.“, на основание чл.5, ал.3, чл.134, ал.2, т.2 от ЗУТ, пар.4, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗКИР, Заповед № РД-09-09-18/07.09.2004г. на кмета на СО, молба вх. № АГ-9400-1470/06.11.2008г., АГ-9400-129/06.02.2009г., констативен акт за непълноти и грешки в одобрен кадастрален план от 04.10.2010г., скица-проект за изменение на кадастрален план за ПИ 1418 от кад.лист 136,[жк]“, утвърдена о ОЕСУТ с пр.№ ЕС-К-121/13.11.2008г., т.7.4 и пр. № ЕС-К-8/22.01.2008г., т.8.3, решение № 2188/30.06.2010г., влязло в законна сила на 26.07.2010 на АССГ, решение на РЕСУТ по протокол №1/19.01.2011г., т.14, е одобрен проекта за попълване на кадастралния план за създаване на новообразуван имот пл.1418, кад. лист 136 по плана на[жк]по кафявите линии и цифри, съгласно приложения към заповедта проект. Заповедта бил обнародвана в Държавен вестник бр.61/09.08.2011г.

С констативен протокол от 13.09.2019г. длъжностни лица при район „В.“ установили, че към тази дата в архива се съхранява в оригинал искане с вх. № А-9400-1470/23.09.2008г. 1 бр., писмо от СО дирекция „Софийски кадастър“ – 1бр. с приложение копие от протокол № ЕС-К-121/13.11.2008г. – 2бр.л. и писмо до СО дирекция „Софийски кадастър“ – 3бр.л.оригинал. Не установили наличието на 3бр. папки, съдържащи проект за попълване в кадастралния план на имот № 1418, кад.лист № 136, м. „В. – 2“, с посочването, че същите са били получени

лично от П. Д. П. по преписката.

С писмо изх. № 08-00-2134/1/02.10.2019г. гл. архитект на р-н „В.“ бил уведомен от Г.-С., че не е в техните правомощия представянето на заверени копия от административните актове, графични части и придружаващите ги документи за ПУП. Била предоставена комбинирана скица за ПИ с идент. № 68134.2815.3034 по кадастрална карта, одобрена със Заповед № РД-18-39/20.07.2011г. на изп. директор на АГКК.

С писмо с вх. № РВР20-ДИ11-12/10/18.08.2020г., на основание чл.31, ал.2 от АПК, гл.архитект на р-н“В.“ препратил до кмета на района жалба с № РВР19-ДИ11-206/11.09.2019г., изходяща от СО, ведно с решение № 3606 по адм.дело № 13067/2019г., по описа на АССГ, по компетентност, с посочване, че при извършването на служебна проверка не се установили книжа, послужили за издаване на Заповед № РД-09-28/02.02.2011г.

Била приложена и служебна кореспонденция, видно от която в отдел „Общинска собственост и контрол на търговията“ р-н „В.“, не се съхранява административната преписка, по която е издадена Заповед № РД-09-28/02.02.2011г., в архива на СО – Н“АГ“ не се открила административната преписка за попълване на кадастралния план с имот пл. № 1418, кад. лист № 136, м. „В. – 2“.

С искане вх. № РВР20-ВК91-1272/19.08.2020г. П. Г. – процесуален представител на СО, поискала от кмета на р-н „В.“, на основание чл.99, ал.2 и чл.100 от АПК да възобнови административното производство за попълване на кадастралния план, приключило с издаването на заповед № РД-09-28/02.02.2011г., поради съществени нарушения на закона, тъй като не е индивидуализиран графично имотът, предмет на кадастралния план и без да са съблюдавани правата на СО в производството. Със същото било отправено волеизявление, че оттегля жалба №РВР19-ДИ11-206/11.09.2019г., адресирана до АССГ, с искане Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. да бъде прогласена за нищожна.

Към искането били приложени АОС, извадка от цифровия модел, скица, от АГКК комбинирана скица за пълна или частична идентичност, преписки, протоколи и заповеди по отчуждаване на имота, изброени в заповедта.

Жалбоподателите били уведомени за иницираното производство по чл.99 от АПК.

С решение по адм. дело № 13067/2019г., по описа на АССГ / за което няма данни за влизането му в сила /, е обявена за нищожна заповед № РВР19-РА50-37/18.10.2019г. на гл. архитект на район “В.“, с която е отменена Заповед № РД-09-28/02.02.2011г. на кмета на р-н „В.“.

Съгласно Акт за общинска собственост /АОС/ № 759/18.03.1997г.,

недвижим имот – магазин, находящ се на [улица], между бл.609 и 610[жк], кв. 23, им. пл. № 76, със застроена площ 255 кв.м. е частна общинска собственост.

Съгласно скица № 16/04.01.2012г. на СГКК-гр.С., описаната в АОС 759/18.03.1997г. сграда е с площ от 183кв.м., инкорпорирана в АОС № 3323/20.03.2019г., с идентификатор 68134.2815.3034.6 по КККР, находяща се между бл.609 и [жилищен адрес] разположена в имот 68134.2815.3034 попадащ в УПИ XII-за магазин, кв.23а, м.“В. -2“.

Съгласно АОС № 3385/13.09.2019г.УПИ XII-за магазин, кв.23а , м. „В.-2“, с площ 527 кв.м., отразен с идентификатор 68134.2815.3034 по КККР е частна общинска собственост, в който е разположена сграда с идентификатор 68134.2815.3034.6.

Съгласно скица на поземлен имот № 15-322275-13.04.2020г. на СГКК – [населено място] по кадастралната карта и кадастрална регистри, одобрени със Заповед № РД-18-39/20.07.2011г. на изп.директор на АГКК, поземлен имот с идентификатор 68134.2815.3034, с площ от 527 кв.м., е с номер по предходен план 1418, при съседни 68134.2815.2852 и 68134.2815.3037, с отразени собственици по КРНИ – П. П., Н. Б. и СО с АОС №116, том V, рег. 2827, дело 1769/13.09.2019г. на Служба по вписванията – [населено място]. Сграда на един етаж за търговия, с идент. № 68134.2815.3034.6, общинска собственост, съгласно АОС № 3323/20.03.2019г. е със застроена площ 183 кв.м., разположена върху поземлен имот с идент. № 68134.2815.3034.

Съгласно удостоверение изх. № 25-110199/19.04.2021г. на АГКК, ПИ с идент. 68134.2815.3034 е нанесен с одобряването на КККР на [населено място], р-н „В.“ със Заповед № РД-18-39/20.07.2011г. на изп. директор на АГКК, и понастоящем е образувана административна преписка по заявление с вх. № 01-160511/24.03.2021г., подадено от СО, р-н „В.“ за изменение границите на имота.

Административния орган е приел, че при проведена отчуждителна процедура от държавата през 1977-1978г. процесния имот е индивидуализиран по план от 1976г. и бил частично идентичен с имот VII-86, кв.23 по стар регулационен план от 1924г., който бил с площ от 1410 кв.м., частично идентичен с имот VII-86. При отчуждаването на имота, наследниците на Т. П. бил възмездени за отнетите от имота им 1233 кв.м., като били обезщетени парично или с жилища, съгласно приложените по делото заповеди за отчуждаване №А-0-07-788/13.04.1978г., №А-0-07-1528/21.07.1978г., № А0-08-2206/17.10.1978г, № А-0-08-2205/17.10.1978г. и оценителен протокол от 25.01.1978 на Софийски градски народен съвет. В оспорена

заповед е посочено, че съгласно изготвената комбинирана скица за пълна или частична идентичност, имот пл.75 от парцел VII-86 е частично идентичен с площ на припокриване от 1233 кв.м. За разликата до 1410кв.м. – 177 кв.м. наследниците на П. не били възмездени. В рамките на имот пл.75, кв.23, попълването на кадастралната основа с нов имот №1418, по отменената заповед следва да е разликата от 177 кв.м., като в нея е попълнен кадастралния план за имот с 527 кв.м., собственост както на СО, така и на посочените в скицата лица. В обжалвана заповед е прието още, че видно от отметка и саморъчно положения текст в заявление № АГ-9400-1470/23.09.2008г., от заинтересованото лице П. П., проектните книжа са оттеглени, и поради липсата на дата не може да бъде установено дали към издаването на отменената заповед те са били налични, въз основа на които е извършено попълването на имот № 1418 „...по кафявите линии и цифри...“ и при липсата на проектна документация няма как да се фиксира местоположението на имота, одобрен с отменената заповед и нанесен в кадастралния план. В оспорената заповед е посочено, че съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза, находяща се в материалите по адм.дело № 2714/2009г., по описа на АССГ, вещото лице е установило, че има явна фактическа грешка в имота, описан в договора за делба от 1954г. Прието е, че поради липсата на графична част към заявление № АГ-9400-1470/23.09.2008г. и поради невъзможността да се установи дали е била налична към момента на издаване на отменената заповед, дори проектните книжа да са предадени по-късно, не може да се установи разположението и площта на новопопълнения имот, доколкото се препраща към нейната неразделна част – графичния проект. От решението по адм. дело № 2714/2009г. на АССГ не ставало ясно дали графичното попълване на имота съответства частично или напълно с посоченото в мотивите на съда. Въз основа на тези съображения административния орган е приел, че са налице нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за издаване на акта, които при решаване на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство, и на основание чл. 99, ал.2 /явно се има предвид т.2 /, вр.чл.100 и чл.102 от АПК е възобновил административното производство и е отменил Заповед № РД09-28/02.02.2011г., с която е одобрен проект за попълване на кадастралния план за създаване на новообразуван поземлен имот с пл. № 1418, кад.л. 136 по плана на[жк]. Заповед № РВР20-РА50-19/16.10.2020г. била връчена на жалбоподателите, обявена чрез поставяне на таблото за това пред стая

101, ет.1 в общинската администрация на р-н „В.“, и публикувана на интернет страницата.

С решение от 19.02.2014г. по гр.дело № 8394/2012г., по описа на СГС са отхвърлени исквете на част от жалбоподателите срещу СО, с правно основание чл.108 и чл. 109 от Закона за собствеността /ЗС/ да им бъде предадена собствеността и владението върху имот пл. № 1418, да бъде премахнат типов едноетажен павилион, построен върху имота, както и този по чл.59 от ЗЗД за изплащане на обезщетение за ползването на имота.

С решение по гр.дело № 3563/2019г., по описа на САС, за което няма данни да е влязло в сила е потвърдено решение по гр. дело № 6467/2016г., по описа на СГС, с което по иск на основание чл.109 от ЗС от страна на някои от жалбоподателите, СО е осъдена да премахне павилиона, находящ се в процесния недвижим имот, а исквете по чл.108 от ЗС и чл.59 от ЗЗД са отхвърлени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от процесуално легитимирани за това лица, в предвидения от закона срок, а по същество ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, но съдът намира, че посоченото като основание за нейното издаване, че заявление № АГ-9400-1470/23.09.2008г. не е придружено с проект, писмо и искане №№ РВР20-ВК91-1272/19.08.2020г., РВР20-ДИ11-12-/10/18.08.2020г. не представляват нови обстоятелства и доказателства.

Съгласно правната теория, така и съгласно наложилата се съдебна практика, под „нови обстоятелства“ по чл.99, т.2 от АПК следва да се разбират такива факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значението на юридически или доказателствени факти. Тези факти следва да са „нови“ – т.е да не са били включени във фактическия материал при издаване на административния акт. Същите факти обаче следва да са съществували към момента на издаване на административния акт, но страната да не е знаела за тях или, ако е знаела, по обективни причини да не е била в състояние да се снабди с доказателства за установяването им. При така формулираната правна норма и обстоятелството, че отменената заповед е била изготвена въз основа на внесените със заявление № АГ-9400-1470/06.11.2009г. книжа, както е записано в нея – скица проект за изменение на кадастрален план относно ПИ № 1418, съдът приема, че тези приложения са били налични към момента на издаването ѝ, след като и посоченото в нейната

диспозитивна част е идентично с представените от заявителите документи. Регистрационния номер посочен в заповедта е АГ-9400-1470 от 06.11.2008, но доколкото се касае до един и същи поземлен имот, съдът приема, че се отнася до заявление № АГ-9400-1470/23.08.2009г., а освен това техните идентификационни регистърни номера са идентични. Следователно не може да се възприеме тезата, че тези доказателства не са били налични към момента на издаване на оспорената заповед, но страната да не е знаела за тях или, ако е знаела, по обективни причини да не е била в състояние да се снабди с доказателства за установяването им. Като е приел, че сочените в искането документи са основание за възобновяване на производството, тъй като не са съществували към момента на издаването на оспорената заповед, административен орган е постановил незаконосъобразен административен акт.

По делото няма данни СО да е съ/собственик на процесния имот, тъй като видно от АОС 759/18.03.1997 и АОС № 3323/20.03.2019г. тя има права единствено по отношение на магазина, разположен в процесния имот, но не и върху недвижимия имот, върху който е позициониран същият. АОС 3385/13.09.2019г. е съставен повече от осем години от издаване на отменената заповед и към онзи момент не е бил известен на страните, т.е. дори новосъздадения АОС не може да се причисли като основание за възобновяване на административното производство съгласно чл.99, т.2 от АПК, тъй като не е съществувал по времето на издаване на отменената заповед, това обстоятелство не е вписано в мотивната част на обжалвания административен акт.

Отделно от това отменената заповед е издадена въз основа на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 2714/2009г., като в хода на производството е била изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, чрез която е установено, че неотчуждената част от имот пл.75, по плана на м.“В.“от 1985г., съдържаща площ от 527 кв.м, разликата от площта на бивш имот парцел П4, кв.23, с площ от 1760 кв.м. / имот пл. № 75, кв.23 / и неотчуждената част, съвпада с проект № 1418, т.е. още към момента на влизането на съдебния акт в сила е имало достатъчно данни за конкретизацията на имота, поради което съдът не споделя виждането, че същият не е индивидуализиран графично. Съдът не намира пречки административния орган да се позове на съдебното решение, относно местоположението на процесния имот, който е установен по категоричен начин, след като цифровия модел към оспорената заповед не е наличен и за който не може да се установи кога и на кого е предаден. Тук е мястото да се посочи, че визираната от

административния орган явна фактическа грешка за процесния имот, описан в договора за делба от 1954г. се отнася до това, че има такава за процесния имот, описан в договора за делба от 1954г., който следва да се определи като им.пл. №75, кад. л. 136, което не променя извода, че върху имот пл. № 1418 попада част от стар имот пл. № 75, върху която част е застроен магазин с пл. 76. След като по силата на влязлото в сила съдебно решение № 2714/2009г., по описа на АССГ, по което като страна е била конституирана СО, р-н „В.“ са уточнени границите и площта на имот пл. №1418, то и обстоятелството за липсата на проектните книжа към заявлението впоследствие не могат да се субсумират под понятието ново доказателство или ново обстоятелство, съгласно чл.99, т.2 от АПК. Тези проектни книжа очевидно са били на разположение на административния орган, по време на издаване на отменената заповед, след като се е позовал на тях „... по кафявите линии и цифри, съгласно приложения към настоящата заповед проект...“, поради което не може да се приеме за ново обстоятелство липсата им впоследствие.

По делото не са ангажирани доказателства, относно съдържанието на предадените от страна на общинската администрация на лицето П. П. на неустановена дата 3бр. папки, доколкото подобно вписване в заявлението не се намира. Не се установи на кое лице са предадени, какво е имало в тези папки и дали те са били скица-проект, ведно с приложенията или други материали.

Настоящия съдебен състав счита, че не е налице оттегляне на искане вх. № АГ-9400-1470/23.09.2008г., доколкото волеизявление в този смисъл и по реда на чл.56 от АПК не се намира в доказателствата по делото.

Съгласно чл. 99, т. 2 АПК, влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства, от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. В случая е безспорно установено, че е налице влязъл в сила административен акт - заповед № РД-09-28/02.02.2011г. на кмета на р-н „В.“, който не е бил оспорен пред съда, следователно компетентен да издаде оспорената заповед е кмета на р-н „В.“.

Срокът за възобновяване на производството по чл. 99, т. 2 АПК е регламентиран с чл. 102, ал. 2 АПК, според който възобновяването може

да бъде извършено в тримесечен срок от узнаване на обстоятелството, служещо за основание за отмяна или изменение на административния акт, но не по-късно от една година от неговото възникване. В случая, основание за искането за възобновяване на административното производство е липсата на графичен материал към отменената заповед, както и, че не са съблюдавани правата на СО в развитото се по нея производство.

Липсата на проектните книжа е била установена още на 13.09.2019г., видно от вписаното в констативния протокол от същата дата, изготвен от длъжностни лица при район „В.“. По този повод в писмо от 14.11.2019г. / л.173 /, гл.архитект на р-н „В.“ е посочил това обстоятелство в становището си по жалба с вх. № РВР19-ДИ11-206/3/12.11.2019г., адресирана до АССГ. Следователно момента на установяване липсата на книгата към заявлението е 13.09.2019г., а не както е посочено в оспорената заповед – 18.08.2020г., като датата, от която тече срока за възобновяване на административното производство.

Защитата оспорва отразеното в констативен протокол от 08.10.2020г., но по делото няма данни, които да опровергават неговите констатации. Както е записано в него, на явилите се лица е представена административната преписка за запознаване, като след посочената дата по делото няма данни да са постъпвали други книжа по нея. След като по делото не са налице данни в посока, че на заинтересованите страни не са представени всички доказателства и предвид посоченото, че придружаващ адвокат ги е посъветвал да не се снабдяват с копия от всички тях, съдът приема, че административния орган е предоставил възможност на страните да участват в производството, съгласно чл.34 от АПК.

Възобновяването по [чл. 99, т. 1 от АПК](#) може да се направи по инициатива на административния орган, съгласно [чл. 100, пр.1-во от АПК](#). Нормата на [чл. 102, ал. 1 от АПК](#) сочи, че възобновяването на производството по чл. 99, т. 1 може да се направи в тримесечен срок от влизането в сила на акта. Същевременно като основание за възобновяване на производството е посочен чл.100, пр.1-во, вр. чл.99, т.2 от АПК, като в последната хипотеза административния орган няма законово призната инициатива за възобновяване на производството. Съгласно чл. 100, пр.2-ро от АПК процесуална легитимация за възобновяване на административното производство по реда на чл.99, т.2 от АПК е на страна по него. В конкретния случай административния орган е смесил недопустимо основанията, предвидени в чл.100 от АПК, имащи

отношение към предпоставките и срока, в който това може да бъде направено. Ако се възприеме, че основанието за възобновяване на административното производство е чл.100, пр.1-во от АПК, вр.чл.99, т.1, вр.чл.102 ал.1 от АПК, при липсата на данни за влизане в сила на отменената заповед и като се отчете, че това очевидно се е случило до постановяване на решението по гр.дело № 8394/2012г., по описа на СГС на 19.02.2014г., респ. 13.09.2019г. тримесечния срок от влизане в сила на акта е изтекъл, и е преклудирано правото на инициатива на административния орган за възобновяване на производството, поради изтичане на срока, посочен в чл.102, ал.1 от АПК. Към 19.02.2014г. следва да се приеме и че СО е била запозната с преписката по отменената заповед, като страна по делото, следователно не са налице предпоставките по чл.101 от АПК. Дори да се приеме, че СО е легитимирано по чл.101 от АПК лице, както вече беше посочено по-горе съдът намира, че на са били налице основанията за възобновяване на административното производство, тъй като не са налице нови доказателства и обстоятелства от съществено значение за издаване на акта, които при решаване на въпроса от административния орган не могли да бъдат известни на страната в административното производство. Задължително новите обстоятелства следва да са възникнали до издаване на административния акт, но те да не са били известни на органа и на страните в производството по обективни причини. Писмените доказателства като основание за отмяна може да са новооткрити - т.е. да са съществували, но да не са били известни на страната в административното производство, но може и да са новосъздадени. Тези обаче новооткрити или новосъздадени писмени доказателства следва да се отнасят за факти, които са съществували до момента на издаването на административния акт, но не и след този момент.

Видно от искането за възобновяване и от оспорената заповед основанието за издаването ѝ е посоченото в исканията №№ РВР20-ВК91-1272/19.08.2020г. и писмо № РВР20-ДИ11-12/10/18.08.2020г., с които ответника е уведомен, че заявление № АГ-9400-1470/23.09.2008г. / очевидната дата на неговото изготвяне, а не както е посочена годината 2020 / не е придружено с проект, което е видно от мотивната част на последната – липса на неразделна част от отменената заповед – проект, въз основа на който е одобрен този за попълване на кадастралния план, но такъв е бил наличен по преписката към момента на издаване на отменената заповед, съгласно вписаното в нея, следователно това обстоятелство не може да се възприеме като основание по чл.99, т.2 от АПК за възобновяване на

административното производство.

Относно искането за прогласяване нищожността на Заповед № РВР19-РА50-37/18.10.2019г., по делото е приложено решение № 3606 по адм.дело № 13067/2019г. по описа на АССГ, от което е видно, че същата е била обявена за нищожна, поради което повторното искане за обявяването ѝ за такава е недопустимо, предвид принципа за стабилитет на съдебния акт. Тъй като по делото няма данни за влизане на решението в сила и предвид непостановяване на повече от един съдебен акт по отношение на идентични оспорени заповеди, съдът намира, че следва да остави искането в тази насока без уважение.

На последно място настоящия съдебен състав не възприема становището на адв. П. , като процесуален представител на жалб. Б.Б., В. Б. и С.Б., че оспорената заповед е нищожна, доколкото тя е издадена от компетентен орган. Няма данни индивидуалния административен акт да е оттеглен от или отменен от по-горестоящия административен орган и не е издаден въз основа на друг нищожен административен акт. Не се установяват и съществени нарушения при издаването му - липса на волеизявление, пълна липса на мотиви /и в заповедта и в съдържащата се към нея административна преписка /, устно волеизявление, когато според закона е задължителна писмена форма. В случая не се касае до неизпълнение на съдебно решение по адм. дело № 2714/2009г. на АССГ, доколкото чрез отменената заповед е одобрен проект за попълване на кадастралния план за създаване на поземлен имот с пл. 1418, а оспорената такава е издадена въз основа на извънреден способ и други процесуални предпоставки.

Поради тези съображения съдът счита, че не са били налице условията за възобновяване на производството по заповед № РД – 09-28/02.02.2011г. Като е приел противното, административният орган е нарушил материалноправните норми, извършил е неправилна и незаконосъобразна преценка на документите по административната преписка, поради което и издадената на основание чл. 99, т. 2 от АПК заповед следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора своевременно искане за присъждане на деловодни разноски и такива за процесуално представителство по делото от страна на жалбоподателите, на ответника следва да бъдат възложени в тежест сторените такива, съгласно представените доказателства за изплащане на адвокатски хонорар и държавна такса: на М. Б., М. Б. и И. Б. в размер на 600 лева, съгласно представено пълномощно за процесуално представителство; на Б. Б., В. Б. и С. Б. в размер на 600 лева, представляващи разноски за процесуално представителство и 30 лева държавна такса; И. Б. П., Г. А. В. и Р. В. В.

сумата от 600 лева, представляващи адвокатски хонорар и 30 лева държавна такса; Е. И. В., П. Д. П., Б. К. М. и Т. Т. М. сумата 600 лева, представляващи адвокатски хонорар и 40 лева – държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Н. Б., И. Б. П., Г. А. В., Р. В. В., М. И. Б., М. Б. Б., И. Б. Б., Е. И. В., П. Д. П., Б. К. М., Т. Т. М., В. И. Б., С. Н. Б. Заповед № РВР-20-РА50-19/16.10.2020г. на кмета на район „В.“ – Столична община, с която на основание чл.100, пр.1-во, вр. чл.102, чл.103, ал.2 и ал.4, вр.чл.99, т.2 от АПК е възобновено административното производство, приключило с издаване на Заповед № РЗ-09-28/02.02.2011г. и същата е отменена.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Е. И. В., П. Д. П., Б. К. М. и Т. Т. М. за прогласяване нищожността на Заповед № РВР19-РА50-37/18.10.2019г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Б. Н. Б., В. И. Б., С. Н. Б. за прогласяване нищожността на Заповед № РВР-20-РА50-19/16.10.2020г., издадена от кмета на район „В.“ – Столична община.

ОСЪЖДА Столична община – р-н “В.“, да заплати на: И. Б. П., Г. А. В., Р. В. В. сумата от 630 лева, представляваща разноски за адвокатски хонорар и внесена държавна такса;

М. И. Б., М. Б. Б., И. Б. Б. сумата от 600 лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар;

Е. И. В., П. Д. П., Б. К. М., Т. Т. М. сумата от 640 лева представляваща разноски за процесуално представителство и внесена държавна такса;

Б. Н. Б., В. И. Б., С. Н. Б. – 630 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ:

